

Love som beskytter de svage og de fattige, Afholdsbevægelsen, Fredssagen — disse Problemer tillige med mange andre venter paa en Løsning med Kvindernes Bistand. Mændene har med en mærkværdig Grad af Ædelmodighed skænket den *almindelige* Stemmeret til sig selv. Men der findes blandt Mændene nogle saa gammeldags, at deres Samvittighed vaagner, naar de overvejer, at Ordene »*almindelig Stemmeret*« betyder Udelukkelsen af den ene Halvdel af Menneskeheden fra den fulde Medborgerret.

Da han havde sluttet sin Tale, traadte 6 hvidklædte kvindelige Studenter frem med et meget smukt Banner, holdt i Alliancens Farver hvidt og gult. Banneret er en Gave fra en svensk Dame til Alliancen. Medens de unge Studenter plantede Banneret paa Estraden, sang et Kor af unge Kvinder en Stemmeretsang, som Publikum paahørte staaende.

Den norske Regering havde sendt en officiel Repræsentant, Frk. Christine Bonnevie, som overbragte dens Hilsen og gode Ønsker for Alliancens Arbejde.

Derpaa rejste Mrs. Chapmann Catt sig og holdt Kongressens store Tale. Ligesom ved de foregaaende Kongresser gav hun en Oversigt over Stemmeretsarbejdet i alle Verdens Lande. »Stemmeretsbevægelsen har nu bredt sig saa vidt, at Solen aldrig gaar ned over vort Arbejde«.

For nogle Uger siden havde hun overværet en Debat om Kvindernes politiske Valgret i den svenske Rigsdag, og under denne Debat havde en svensk Universitetsprofessor i en overlegen Tone erklæret, at den kvindelige Stemmeretsbevægelse nu havde kulmineret; Stemmeretsbølgen er nu i stadig Dalen. For den, der hørte den Tone, hvori han talte, kunde der ikke være nogen Tvivl om, at han selv troede paa, hvad han sagde. Han føjede til med en beskyttende Mine: »Vi har tilladt denne Bevægelse at komme saa langt, som den har gjort, men vi vil ikke tillade den at komme videre«.

Mrs. Catt paapegede, hvor lidet denne »nærsynede Universitetsprofessor« kendte til de virkelige Forhold, og

skildrede den stedse stigende Kraft, hvormed Kvindernes Krav føres frem Verden over. »Forudsætningerne for vor Bevægelse er givne. Verden har raset imod dem og diskuteret dem, og hvilken er nu dens Stilling til den? I hvert Parti og i hver Folkeforsamling Verden over erkender man Sagen som et Problem, der før eller senere maa løses, og man diskuterer ikke længere Berettigelsen af vort Krav, men man drøfter, hvordan man skal udsætte den endelige Afgørelse saalænge som mulig.

Til at fuldbyrde de Sejre, som allerede er vundet, staar idag en færdig og uovervindelig Armé af Kvinder. I alle Lande sidder Kvinder, som med øvede Penne og med stor Veltalenhed vil forsvare den fælles Sag. Og endmere, der findes en Armé forbundet med vor af højsindede, frygtløse Mænd, som kæmper for den samme Reform. Modstanderne kan, bevæbnede som de med forslidte Fraser og sygelig Sentimentalitet, overfor disse veludrustede Skarer være ligesaa sikre paa et Nederlag som paa at Solen staar op i Morgen.« Derpaa gav Mrs. Catt en Oversigt over de Sejre, der var vundet for Kvinderne i de forskellige Lande siden Londoner-Kongressen og omtalte, hvorledes Stemmeretsorganisationerne har taget til i Medlemstal i de fleste Lande.

»Vi arbejder,« sagde Mrs. Catt til Slut, »for at skaffe de Kvinder, som kommer efter os, bedre Vilkaar i Livet. Kvinderne er nu underkastet Love, og Kvindernes Liv styres nu af Kræfter, over hvilke de ikke har nogen Indflydelse. Naar vi faar Magt, vil vi ikke taale, at Kvinden fornædres af Prostitutionen, vi vil lytte til de Kvinder, som raaber fra Fabrikker og Værksteder efter bedre Vilkaar. Kvindernes Opdragelse, hendes Stilling overfor Loven, indenfor Industrien og hendes sociale Vilkaar maa blive de samme som Mandens; vi begærer samme Ret som Manden og tager ikke imod noget mindre.«

Mrs. Catt var gentagne Gange blevet afbrudt af Bifald. Ved Talens Slutning hilstes hun med begejstrede Tilraab og Haandklap af hele den staaende

Forsamling, medens alle Landenes Fæner sænkedes for hende.

Dagen afsluttedes med en smuk Modtagelsesfest paa Hotel Royal. Der var over 1300 Mennesker til Stede i den store smukke Vinterhave. Fru Ann-Margret Holmgren, som i mange Aar har haft det meget anstrængende Arbejde at rejse fra By til By i Sverrig for at danne nye Foreninger, og hvis Haar er graaet i Stemmeretssagens Tjeneste, traadte frem paa Balkonen og bød de fremmede Velkommen i en meget smuk Tale, der blev holdt paa Tysk, Fransk og Engelsk.

Der blev sunget en Kantate af et Kor af unge Piger, som i Anledning af Kongressen var kommen til Stockholm fra Gøteborg.

Om Tirsdagen begyndte Forhandlingerne atter Kl. 10. Der aflagdes Beretning om det internationale Stemmeretsblad Jus Suffragii, som redigeres af Frk. Martine Kramers fra Rotterdam, og som giver en udmærket Oversigt over Stemmeretsarbejdet i de forskellige Lande. Bladet har ialt 940 Abonnenter i 27 Lande.

Derpaa oplæstes en Del Telegrammer, hvoriblandt et fra Landsforbundets Formand, Fru Johanne Rambusch. Til Slut gik man over til at drøfte, hvorledes man bedst skulde faa Dagspressen til at interessere sig for Kvindernes Arbejde. Fra de fleste Lande konstateredes det, at Dagspressen gennemgaaende stiller sig meget imødekommende overfor Optagelse af Meddelelser vedrørende Kvindesagen. Tirsdagens Hovedbegivenhed var et offentligt Møde paa Operaen. Ved 8-Tiden var Tilskuerpladsen fuldt besat med indenlandske og udenlandske Delegerede. Da Tæppet gik op for Scenen, saa man paa denne Alliancens Hovedbestyrelse med Mrs. Catt i Spidsen, samt Aftenens Talere. Bag ved Talerstolen, der var rigt dekoreret med blomstrende Planter, stod de hvidklædte Marskaller med det nye Banner.

Der fulgte nu efter hinanden en Række ypperlige og yderst forskellige artede Taler. Frk. Helena Westermarck, Medlem af den finske Rigsdag, fortalte